

EGÉSZ NAP KUTATNÁM ...

Egész nap
kutatnám,
ha nem vagy itt,

Szerelmünk
rejtező
alakjait:

Hangodban
simíthat,
mesél nekem;

versekben
álmokat
nekünk terem.

Tüzesebb
csillagként,
köztünk ragyog,

lépteink
ritmusán
ránk mosolyog.

Sötétben
karomba
fonja kezed,

szájamban
enyém lesz
csók-meleged...

Mintha egy
Egésznek
felét veszik,

nélküled –
tehozzád
merészkedik.

Magamban
velem van,
akárki lát...

nélküled –
Kullogó
Ballonkabát...

Hódmezővásárhely, 2015.

Sonkoly Tibor különdíjas

SZABÓ ERZSÉBET

EGYEDÜL VAGY

Ha karod a semmibe kapaszkodik,
lelkeden átfúj a szél,
és kacagva gúnyol a gondolat,
mikor nem tudod hová, merre,
üresen várod, hogy jöjjön az este,
mikor a barátok messze járnak,
s az emléknymok rád találnak, mint
gyermek a golyóval játszanak veled,
s hogy rosszabb is lehet,
hinni sem mered.

Mikor a szíved zörögve zakatol,
a csend körötted, üvöltve átkarol,
mikor Ég a Földdel összeszakad,
lyukat üt az Éneden,
és könnyed morzsolgatva merengsz
egy éneken,
mikor hit s nem hit kételye
dúl a lelkeden,
kérdések ezrei dübögnek szertelen,
forró válaszok égnek az agyadban,
üvöltve válaszolsz,
de mindig csak magadban.
Öleled a semmit, az eltűnő messzit,
közel a Magány, s a távolban Senki.

Tiszavárkony, 2015.

Sonkoly Tibor különdíjas

WILHELM JÓZSEF

KÖRFORGÁS

Lanyhuló Nappír,
vérzik az éj,
árnyékot vet a mélysötét,
indulás közben
valaki megérkezik:
dimenziók metszik
a sétáló lépteit,
nyári hőségtől
bódul a tér,
esti illatok,
játszó égi kék,
újra és újra
kivérzik az éj,
önmagába veszik a mélysötét,
valaki
el sem indul, meg sem érkezik:
dimenziók metszik
a sétáló lépteit,
bódul a tér,
nyár és hőség,
feketeségbe tágul
az égi kék,
sóhajtól vérzik
a mélysötét,
est után,
éj előtt,
tétova léptek
metszik az időt:
szétmarcangolt gondolatok
és szippantó űr
között
lépked
a lélek.

Doroszló, 2015.

Sonkoly Tibor különdíjas

Őszikék 21. század — Témakép

SONKOLY TIBOR
KÉPZELT ESTI SÉTA
olaj, farost, 64 x 47 cm